

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME

Numri i lëndës: 2019:260995

Datë: 29.03.2024

Numri i dokumentit: 05526356

UZVP-ARJ.br.163/2023

Vrhovni sud Kosova, u veću sastavljenom od sudija Nebojša Boričić, kao predsednika veća, Ragip Namani i Zenel Leku, kao članova veća, uz sudelovanje stručnog saradnika Bujara Balaj, kao zapisničara, u upravnom sporu tužioca I. V. iz P., koga po punomoćju zastupa Agim Salihu, advokat iz P., protiv tuženika Nezavisnog nadzornog odbora civilne službe Kosova uz učešće zainteresovane strane Opštine Priština, radi poništenja odluke tuženika A br.357/2018 od 10.09.2018 godine, odlučujući o zahtevu zainteresovane strane za vanredno preispitivanje sudske odluke izjavljenom protiv presude Apelacionog suda UŽ.AA.br.416/22 od 17.08.2023 godine, na sednici veća održanoj dana 11.03.2024 godine, doneo je sledeću:

P R E S U D U

Odbija se kao neosnovan zahtev zainteresovane strane Opštine Priština za vanredno preispitivanje sudske odluke, podnet protiv presude Apelacionog suda u Prištini UŽ.AA.br.416/22 od 17.08.2023 godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenom presudom Apelacionog suda UŽ.AA.br.416/22 od 17.08.2023 godine odbijena je kao neosnovana žalba zainteresovane strane Opštine Priština izjavljena protiv presude upravnog odeljenja Osnovnog suda u Prištini U.A.br.2344/18 od 23.02.2022 godine, kojom je, u stavu I izreke iste usvojen je kao osnovan tužbeni zahtev tužioca I. V. i poništene su kao protivzakonite odluka tuženog Nezavisnog Nadzornog Odbora Civilne Službe Kosova A br.357/2018 od 10.09.2018 godine, odluka zainteresovane strane Opštine Priština-Komisije za rešavanje sporova i žalbi 1.br.118-134/1 od 22.04.2010 godine i odluka Disciplinske komisije Opštine Prištine br.1180134 od 27.01.2010 godine. Stavom II izreke obavezana je Opština Priština da tužiocu I. V. nadoknadi na ime neisplaćene zarade od dana prestanka radnog odnosa 27.01.2010 godine do dana penzionisanja 01.12.2021 godine iznos od 43.988,17 evra, penzijski doprinos penzionom fondu u iznosu od 2.415,53 evra, porez na zarade budžetu Republike Kosovo u iznosu od 1.906,99 evra sa zakonskom kamatom od 3,5% od dana prestanka rada

27.01.2010 do 31.12.2012 godine, a zatim od 01.01.2013 godine sa zakonskom kamatom od 8% do konačne isplate, i to u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude pod pretnjom prinudnog izvršenja. Stavom III izreke, ova presuda zamenjuje poništene akte.

Zainteresovana strana-Opština Priština je ovom sudu podnela zahtev za vanredno preispitivanje sudske odluke, kojim osporava zakonitost presude Apelacionog suda u Prištini UŽ.AA.br.416/22 od 17.08.2023 godine. Navodi da je osporena presuda doneta usled pogrešne primene materijalnog prava i povreda odredaba upravnog postupka. Predložila je da se zahtev usvoji i da se osporena presuda Apelacionog suda u Prištini UŽ.AA.br.416/22 od 17.08.2023 godine i presud upravnog odeljenja Osnovnog suda u Prištini U.A.br.2344/18 od 23.02.2022 godine ukinu i da se predmet vrati sudu na ponovno razmatranje i odlučivanje.

Vrhovni sud Kosova je shodno članu 53 Zakona o upravnim sporovima, održao sednicu, pa je nakon ocene osporene presude, navoda iz zahteva zainteresovane strane za vanredno preispitivanje sudske odluke i nakon razmatranja ostalih spisa predmeta našao:

Zahtev zainteresovane strane za vanredno preispitivanje sudske odluke je neosnovan.

Iz spisa predmeta proizilazi da je odlukom Disciplinske Komisije Opštine Prištine br.1180134 od 27.01.2010 godine tužiocu I. V., izrečena disciplinska mera prestanka radnog odnosa. Odlukom Komisije za rešavanje sporova i žalbi Opštine Prištine 1.br.118-134/1 od 22.04.2010 godine, odbijena je žalba I. V., izjavljena na navedenu odluku Disciplinske Komisije Opštine Prištine. Odlukom tuženika Nezavisnog nadzornog odbora civilne službe Kosova A br.357/2018 od 10.09.2018 godine A/02/289/2015 od 28.07.2015 godine odbijena je žalba I. V. izjavljena na navedenu odluku Komisije za rešavanje sporova i žalbi Opštine Prištine. Presudom upravnog odeljenja Osnovnog suda u Prištini U.A.br.2344/18 od 23.02.2022 godine, u stavu I izreke iste usvojen je kao osnovan tužbeni zahtev tužioca I. V. i poništene su kao protivzakonite odluka tuženog Nezavisnog Nadzornog Odbora Civilne Službe Kosova A br.357/2018 od 10.09.2018 godine, odluka zainteresovane strane Opštine Priština-Komisije za rešavanje sporova i žalbi 1.br.118-134/1 od 22.04.2010 godine i odluka Disciplinske komisije Opštine Prištine br.1180134 od 27.01.2010 godine. Stavom II izreke obavezana je Opština Priština da tužiocu I. V. nadoknadi na ime neisplaćene zarade od dana prestanka radnog odnosa 27.01.2010 godine do dana penzionisanja 01.12.2021 godine iznos od 43.988,17 evra, penzijski doprinos penzionom fondu u iznosu od 2.415,53 evra, porez na zarade budžetu Republike Kosovo u iznosu od 1.906,99 evra sa zakonskom kamatom od 3,5% od dana prestanka rada 27.01.2010 do 31.12.2012 godine, a zatim od 01.01.2013 godine sa zakonskom kamatom od 8% do konačne isplate, i to u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude pod pretnjom prinudnog izvršenja. Stavom III izreke, ova presuda zamenjuje poništene akte. Osporenim presudom Apelacionog suda UŽ.AA.br.416/22 od 17.08.2023 godine odbijena je kao neosnovana žalba zainteresovane strane Opštine Priština izjavljena protiv presude upravnog odeljenja Osnovnog suda u Prištini U.A.br.2344/18 od 23.02.2022 godine i ista presuda je potvrđena.

Odlučujući po zahtevu za vanredno preispitivanje zainteresovane strane, Vrhovni sud je nakon ispitivanja osporene presude i nakon razmatranja navoda iz zahteva, našao da je drugostepeni sud pravilno postupio kada je odbio kao neosnovanu žalbu zainteresovane strane i potvrdio prvostepenu presudu. Pravni stav Apelacionog suda je u potpunosti prihvatio i ovaj Sud, s obzirom da osporena presuda nije zahvaćena povredama na koje se zainteresovana strana poziva u svom zahtevu. Po mišljenju ovog suda, nižestepeni sudovi su pravilno utvrdili da osporena odluka tuženika nije pravilna i pravno osnovana, da tuženi upravni organ nije pravilno primenio odredbe Zakona o Upravnom postupku, nije pravilno utvrdio činjenično stanje i nije pravilno primenio materijalno pravo.

Naime, u obrazloženju presude prvostepenog suda se između ostalog navodi „iz izvedenih dokaza potvrđena je činjenica da tuženi je u svojim odlukama samo utvrdio da nakon što su iskazi ispitani tj. dokazi predmeta, kao što su procedure, fotografije, utvrđeno da je tužioc počinio teške povrede kodeksa ponašanja iz člana 30, st. 1 pod a, b i c, i to samo citiranjem gore navedenih odredbi bez davanja ikakvog obrazloženja o izvedenim dokazima, kojima bi se konkretnim dokazima dokazalo da tužioc svojom postupanjem ili ne postupanjem propustio u ispunjavanju svojih radnih dužnosti Građevinskog inspektora.“. U obrazloženju presude drugostepenog suda se između ostalog navodi „Polazeći od takvog stanja stvari, Apelacioni sud ocenjuje da je stav i pravni zaključak prvostepenog suda pravilan i zakonit, budući da pobijana presuda nije zahvaćena bitnom povredom odredaba parničnog postupka iz čl. 182 stav 2, tačka (n), (b), (g), (j), (k) i (m) ZPK, i materijalno pravo je pravilno primenjeno, o kojim se razlozima Apelacioni sud stara prema službenoj dužnosti u smislu čl. 194, ZPP, vezano sa članom 63 ZUS.“. Po mišljenju ovog suda, nižestepeni sudovi su potpunosti i pravilno utvrdili činjenično stanje, budući da zainteresovana strana u disciplinskom postupku nije konkretnim dokazima dokazali teže povrede radnih obaveza koje je tužioc učinio, te da prilikom donošenja odluke o prestanku radnog odnosa tužiocu, odluka nije obrazložena i argumentovana na osnovu konkretnih dokaza koji bi potvrdili činjenice o težim povredama radnih obaveza i koji bi povezivali postupanje ili nepostupanje tužioca. Ovaj sud smatra da iz vrednovanih dokaza iz izveštaja o disciplinskim prekršajima, zapisnika i fotografija ukupno 343 predmeta komisije za inspekciju nadozvoljene gradnje, nije dokazana disciplinska odgovornost tužioca, jer su ovi dokazi izvedeni od strane disciplinske komisije telegrafski i nije utvrđeno da li su ovi prekršaji učinjeni postupanjem ili nepostupanjem tužioca. Nadalje, ovaj sud smatra da su nižestepeni sudovi pravilno utvrdili da je prestanak radnog odnosa tužioca od strane poslodavca nezakonit, na osnovu odredaba zakona, te su prema aktu-imenovanja naložili poslodavcu da izvrši naknadu, odnosno da isplati zaposlenom naknade, dodatke i druge iznose koji zaposlenima pripadaju na osnovu ovog zakona, akta o imenovanju ili internog akta, u iznosima koje sud smatra pravičnim i odgovarajućim, ali koji ne smeju biti manji od dvostruke vrednosti svake naknade koja pripada zaposlenom u trenutku otpuštanja. Takođe, ovaj sud smatra da su nižestepeni sudovi pravilno postupili kada su obavezali zainteresovanu stranu da plati i kamatu tako što su podelio na dva perioda, time što su za jedan period primenili odredbe ZOO iz 1978 godine sa procentom od 3,5%, dok ZOO ne predviđa procenat već kamatu kao za oročena sredstva bez određene namene, dok su za period od 01.01.2013 godine primenili član 382, ZOO-a iz iste godine. Ovaj sud ocenjuje da je obračun kamate pravilno urađen te da je za ovaj deo pravilno primenjeno materijalno pravo budući da je tužiocu radni odnos prekinut 27.01.2020 godine u vreme kada je snazi bio ZOO iz 1978 godine, dok 01.01.2013 stupio na snagu novi ZOO kojim je ukinut ZOO iz 1978 godine i po ovoj osnovi su nižestepeni sudovi i obračunali kamatu.

Sa svega napred navedenog, Vrhovni sud je našao da su navodi u zahtevu zainteresovane strane za vanredno preispitivanje sudske odluke neosnovani, jer nisu od uticaja na drugačije utvrđivanje činjeničnog stanja od onog koje je utvrdio drugostepeni sud. Po oceni ovog suda, osporena presuda drugostepenog suda je jasna i razumljiva. U obrazloženju osporene presude je dato dovoljno razloga o odlučnim činjenicama koje prihvata i ovaj sud. Sud ocenjuje da je materijalno pravo pravilno primenjeno i da nije povređen zakon na štetu zainteresovane strane..

Sa iznetog, a na osnovu članu 54 stav 1 Zakona o upravnim sporovima, odlučeno kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA U PRIŠTINI
Dana 11.03.2023, UZVP.ARJ.br.163/2023

Numri i lëndës: 2019:260995
Datë: 29.03.2024
Numri i dokumentit: 05526356

Zapisničar,
Bujar Balaj

Predsednik veça,
Nebojša Boričić